

قیود غیرموثر در غنای محرم

۱. طرب انگیز

طرب انگیز بودن، نه تنها مقوم مفهوم غنا نیست، بلکه ملاک حرمت غنا هم نیست؛ یعنی این حالت نفسانی و خفتی که از شنیدن غنا برای انسان حاصل می شود، مطلقاً ملاک حرمت نیست. گاهی دیدن بعضی مناظر در نفس انسان بیش از حالت فرح، غنا ایجاد طرب می کند و گاهی بعضی مناظر حالت حزنی ایجاد می کند که از هر غنای حزن انگیزی تأثیرش بیشتر است. (مکاسب محرمة، ج ۳۱۶، ص ۱۰)

گاهی روضه خوانی با روضه اش چنان مستمع را از حال طبیعی خارج می کند که او بی اختیار خودش را می زند. این همان طرب است. یا گاهی لطیفه ای تعریف می شود و چنان روی شنونده اثر می گذارد که نمی تواند خود را کنترل کند و به شدت می خندد. پس نه خود این طرب حرام است، نه به طریق اولی صوتی که چنین حالتی را ایجاد کند، حرام است. (مکاسب محرمة، ج ۳۱۵، ص ۹)

۲. ریتم تند

ریتم تند شاخص غنای محرم نیست. (مکاسب محرمة، ج ۳۱۸، ص ۷)

۳. قصد تفریح

اگر غنا لهوی شد، شنیدن آن، چه به قصد تفریح باشد و چه نباشد و چه به قصد پرکردن اوقات فراغت باشد و چه نباشد، حرام است. (مکاسب محرمة، ج ۳۱۶، ص ۸)

۴. شدت و ضعف تأثیر غنا در لهویت

اگر یکی از عناصر تشکیل دهنده غنا که عبارت است از صوت، کلام و خواننده، موجب لهو شد، این غنا حرام است. بنابراین، کمتر یا بیشتر تأثیر داشتن یکی، یا تأثیر نداشتن دیگری، تأثیری در آن مجموع محصل ندارد. (مکاسب محرمة، ج ۳۱۶، ص ۸)

۵. عدم تأثیر انگیزه

اگر غنای لهوی باشد، محرم است؛ چه خواننده با انگیزه غنا و لهو بخواند و چه بدون آن. (مکاسب محرمة، ج ۳۱۶، ص ۹)